

Sant Pere de les Maleses

26 d'abril de 2014

Preparada per: Miquel Torné, Joan Visús y Emili Cases.

FITXA TÈCNICA:

Barcelona: Col·legi Jesús – Maria

Menjars: Esmorzar en ruta i dinar de restaurant.

Longitud: 6,8 km aprox.

Punt més baix: 523 m.

Punt més elevat: 707 m.

Dificultat: Mitjana, ja que durant el trajecte hi ha pendents importants.

Municipis per on transcorre la ruta: La Pobla de Segur i Gerri de la Sal (Pallars Sobirà).

Hora de sortida: 7:30 hores. **Cal ser puntuals ja que és lluny.**

Durada: 3:00 h aprox.

Desnivell acumulat: 525 m de pujada i 515 m de baixada.

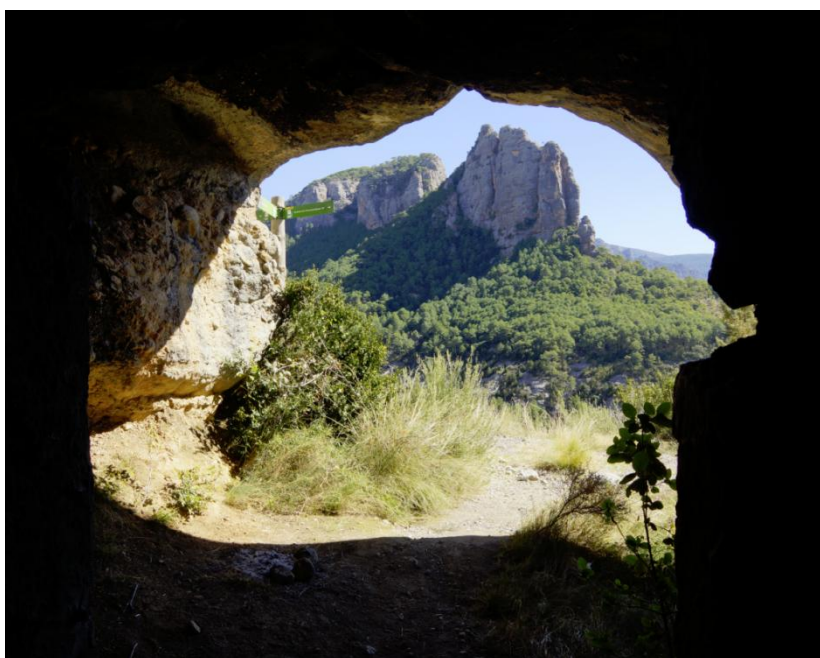
El regust ancestral.

El municipi de la Pobla de Segur, en el seu límit amb la veïna comarca del Pallars Sobirà, amaga una construcció documentada ja al segle IX. Es tracta de l'antic monestir de Sant Pere de les Maleses, un edifici troglodític avui gairebé en ruïnes. En mig de la vegetació més ostentosa, les restes de l'històric convent encara permeten endevinar-ne les antigues dependències.

El monestir de Sant Pere de les Maleses i el camí que, enmig de l'impressionant congost de Collegats, hi condueix, estan situats en una zona tan rica en bellesa paisatgística com en llegendes ancestrals. Com per exemple aquella, negra com la nit, que explica que els voltants del convent són plens de cadàvers de gent assassinada pels monjos de l'antiga institució. Afirmar la llegenda que si una persona acabada s'aturava a la fonda del monestir per fer-hi nit, els capellans li robaven la bossa dels diners i posteriorment, per no deixar testimonis de les seves malifetes, la mataven i l'enterraven sota els arbres dels contorns.

Tot i aquest relat, que ha anat circulant de boca en boca durant generacions de pallaresos, us podem assegurar que, si us decidiu a fer realitat aquesta excursió, us trobareu un espai que destaca per la tranquil·litat i la serenor que transmet. Unes sensacions radicalment allunyades de la llegenda dels monjos assassins o de la de la serp gormanda, que us relatarem unes ratlles més avall.

La notable pujada sobre el congost de Collegats, a l'ombrà de l'Agulla del Gos, es veu recompensada per les magnífiques panoràmiques que podreu contemplar-hi, així com per l'encant d'un paisatge embellit per la màgia de la Noguera Pallaresa, que travessa l'engorjat. Així, la pujada inicial es converteix més tard en un passeig agradable que té una parada obligada en la coneguda cova de la Serpent. Diu la llegenda que aquest orifici natural era ocupat antigament per una serp enorme que s'empassava qualsevol persona o animal que gosés transitar per davant del seu cau.

La serp goluda.

Segons explica Pep Coll, un monjo de Sant Pere de les Maleses, tip de veure com el monstre se li cruspia els rucs, va decidir acabar amb aquella bèstia. Així, en paraules de l'escriptor de Pessonada, un bon dia el monjo "va carregar un ruc de pans, a dintre dels quals havia clavat dotzenes de ganivets, i el menà cap a la cova. La serp se'l va engolir tot sencer. Va ser, però, l'últim ruc que li va pispar, ja que els ganivets li van foradar el païdor i els budells. Un cop morta, la seva monstruosa carcanada va quedar marcada per sempre més a la roca del sostre de la cova". I a fe que la podreu veure si penseu a endur-vos una llanterna que us faciliti la visió a l'interior de la gruta.

Després de la cova llegendària, el camí descendeix fins al torrent de Sant Pere, un dels més atractius del Pallars, juntament amb el veí torrent del Infern, per als practicants de l'esport del barranquisme.

Enmig d'una frondosa vegetació formada sobretot per pins i boixos, cal que continueu pel camí vell de Collegats, obert a mitjan segle XVII, envoltat d'una espessa malesa que fa honor al seu nom, gràcies al qual descobrireu l'enigmàtic monestir Sant Pere.

Construït sota una balma orientada de llevant a ponent, aquest convent benedictí ja apareix documentat l'any 868, quan els monjos que l'habitaven controlaven la part alta del congost de Collegats, pas obligat, llavors, entre les comarques del Pallars Jussà i el Sobirà.

El monestir, que va viure el seu període d'esplendor entre els segles X i XI, va mantenir una certa importància fins el segle XVII, quan l'obertura del mencionat camí de Collegats va condemnar-lo a esdevenir un simple santuari que, ja al principi del segle XX, es trobava en un estat d'abandonament total.

L'església del conjunt arquitectònic, d'uns onze metres de llargada per vuit d'amplada, està situada a l'extrem de llevant de la balma. Avui encara és possible contemplar els dos absis de l'antiga capçalera, així com les restes molt deteriorades d'alguns dels murs, construïts de manera austera, sense cap tipus d'ornamentació.

A la banda oest, s'hi poden veure diferents vestigis del que havien estat les diverses estances monacals, amb els retalls de la porta, situada a la banda sud, que permetia penetrar dins del cenobi. Ben a prop, destaca una finestra d'una sola esqueixada, així com les ruïnes d'un mur perpendicular que delimitava una estança anterior a l'església.

Enmig de les pedres centenàries d'aquest antic edifici, hom

assaboreix el regust d'una història que va atorgar una gran importància a aquest enclavament. Els monjos, les llegendes, les vinyes, els horts i el mateix monestir esdevenen avui un miratge quan hom rememora els temps en què controlaven una de les vies d'accés a les comarques dels Pirineus. Un paratge excepcional situat en un racó avui recòndit, de la part més feréstega del congost de Collegats.

Itinerari (descriu a l'inrevés del que farem):

Havent pres l'N-260 des de la Pobla de Segur en direcció Sort, heu de deixar el vehicle a l'àrea de descans de la font de la Figuereta i començar a caminar per la carretera vella, avui prohibida al trànsit rodat, en sentit Gerri de la Sal.

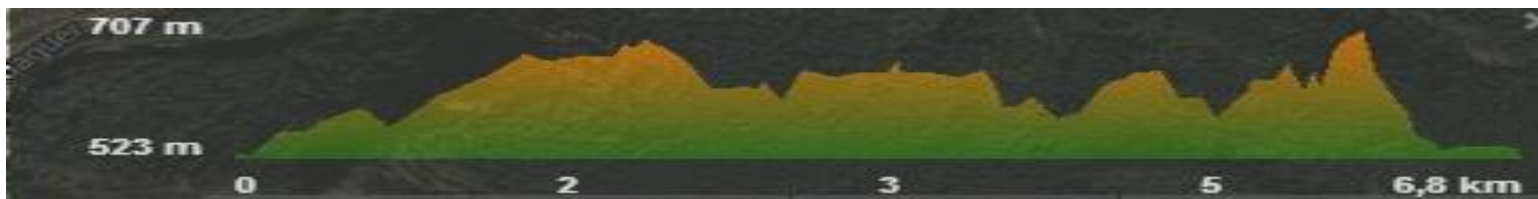
Uns cinc-cents metres després d'haver vorejat el túnel de Sant Pere, de nou a la via nova, veureu un camí perfectament senyalitzat que, a mà esquerra, surt de l'únic lloc d'aquell tram de carretera que no té tanques. Aquest sender s'enfila, durant aproximadament un quart d'hora, Collegats amunt, fins a una torre elèctrica situada sobre el congost. A partir d'aquest punt el sender planeja en descens, durant aproximadament quaranta minuts, fins al barranc de Sant Pere, tot passant per davant de la cova de la Serpent.

Arribats al torrent, l'heu de travessar i prendre l'antiga via de Collegats, que puja per la muntanya en direcció sud-est. Cinc minuts escassos més tard, heu de desviar-vos per un nou sender senyalitzat a mà dreta, el qual, enmig dels pins i el boixos, us menarà, en uns deu minuts, fins a la balma del monestir, després d'haver travessat novament el torrent i d'haver caminat uns dos-cents metres per la riba contrària.

Un cop visitat el vell convent, heu de tornar a l'antiga via de Collegats. Aquest cop, però, l'heu d'agafar a mà dreta, en la direcció contrària al barranc de Sant Pere. Enmig de pujades i baixades, només cal que la seguïu durant aproximadament mitja hora. Quan des de l'alçada vegeu als vostres peus la pista asfaltada que es dirigeix a Gramuntill, haureu de parar molta atenció a les fites, ja que us marcaran, d'una banda, el sender que mena a aquest petit poblet i, de l'altra, el descens fins a la via mencionada.

Després d'una forta davallada d'uns deu minuts, arribareu a la pista. Cal que la seguïu, muntanya avall, durant uns vuit-cents metres. Quan arribeu a l'N-260, davant vostre veureu l'àrea de descans de la font de la Figuereta, lloc on prèviament haureu deixat el vehicle.

PERFIL DEL RECORRIDO

MAPA DEL RECORRIDO

<http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=6357017>

